

ekočlanak:

Smeće - daleko od mog dvorišta

Živimo u 21. vijeku, vremenu razvoja nauke i tehnike. Uslovi života su nam mnogo bolji, lakše i udobnije živimo. Da li smo zbog svega toga i mi bolji?

Dovoljno je proći nikšićkim ulicama i odgovor se sam nudi. Postali smo nezainteresovani i nije nam stalo do izgleda naše okoline. "Crna Gora ekološka država" kako je to dalek, nestvaran i nedokučiv pojam.

Kontejneri su crne tačke našeg grada. Dokaz naše nekulture. Posmatramo ljude kako odnose smeće: sa velike udaljenosti i da bi izbjegli neprijatne mirise koje su sami proizveli, bacaju svoj otpad. Nije važno da li će završiti u kontejneru ili van njega. I idu dalje, da rade svoje "čiste" poslove i sanjaju svoje "velike" snove.

Plastične kese, flaše, odjeća jezivo se na vjetru prevrću našim ulicama. A onda dolaze ljudi "normalci" koji odvozeći smeće prehranjuju svoje porodice. Golim rukama kupe otpad i odvoze ga negdje dolje širom naše "ekološke domovine".

Ne mislimo jedni na druge ne olakšavamo jedni drugima. A sve je povezano, svaki bačeni papirić neko mora pokupiti. Jer ako nam svima postane svejedno nećemo ostaviti ništa generacijama koje dolaze.

Kosa Vekić (1997) i Ivana Vilotijević (1997)
Srednja ekonomsko-ugostiteljska škola, Nikšić
Mentor: Olivera Lučić